

Wõru foguduse õpetaja
Nikolai Blumberg'i
 matmine

Wõrul 10. septembril 1926. a.

Radunu

fündis 3. aprillil 1869. a.,
 pühitseti ametisse 6. juunil 1893. a.,
 suri 8. septembril 1926. a.

„Seesinane kaduw aşi
 peab enese peale wõtma
 hukkaminemata põlwe, ja
 seesinane jurelif peab enese
 peale wõtma juremata
 põlwe.“

1. Kor. 15, 53.

S. Songi trükikoda, Wõrus.

Kirikus.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

1. Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Eht otja saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Eht enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam ja.
2. Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides,
Ei haua küntast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt ja üle saa,
Sa wärsid, ja ta alla
Siis lähed uinuma.
3. Sest majaline laula
Nii reisilaulu ja,
Et, üksi haua poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke kella helin
Sull' kostu surmalaul,
Ja enam weel: et tõuseb
Kord üles suurel aul.

Roorilaul:

1. Taewalik rahu, sinu poole ihkab wäsinud süda, kustumata häda, kaswata jõudu, mis meid üles tõstab tähtede poole.
2. Jumala kodu, sinu poole waatwad küsiwad silmad, igatsumised hellad. Isand, oh anna tungi elustawat, tähtede poole.
3. Ülesse, süda, ära nõrke ära! Igawik paistab, elukoidul kumab. Kewadist rada näitab taewa fära — Jumala poole.

Omal wiisil. 9.

1. Mu elu Kristus ije,
Surm mulle kasuks ta,
Tall' annan hingekese,
Siis õndsast lahkun ma.
2. Kui süda, meel ja mõte
Kui küünal kustuwad,
Mind wõta oma kätte,
Kuis sina töötad.
3. Las' mind su külge jääda
Kui usklik lapsuke,
Ja elu nõnda seada,
Et saan siit taewasje.

Roorilaul:

1. All hauas on rahu pimedas,
Kus wäsinud hinged on uinumas;
Jäi keegi õöks hingama ämaral,
Ei ärka ta ülesse koidu aal.
2. Kes kandis kord risti siin ilma peal,
See rahuga puhkab all hauas seal;
Käib maru ja möllab siin ülewel,
Ei hirmuta teda ta iial all.

1. Taewa poole läheme
Kõrbest Kanaanimaale,
Wõerad maa peal oleme,
Jäädaw koht maailm ei ole.
Siin küll käime waewaga,
Ülewel on pärismaa. | 2. Taewa poole waatan ma,
Olgu see mu laul ja sõna;
Sinna mõlle hoolega,
Hing, ja seda meeles kannan;
Taewa poole ihaldan,
Kuni taewa sisse saan. |
|---|--|

Saul.

Omal wiisil. 270.

1. Jeruusaleem, ja püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma lord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära ülesse.
2. Oh kallid päew, weel kallim tunnite,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingete
Saaks ilmast lahutada?
Ma teda Jumalale
Siis tahan ustuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.
3. Kui ma siis wiimaks paradiisi saan,
Ja rahu paika näind,
Siis rõõmsa suuga mina kuulutan,
Mis Jeesus mulle teind,
Siis halleluuja laulan
Ma suure healega,
Siis hosianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Omal wiisil. 486.

1. La! ma läen, la! ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igapewi sinna jään.

Ririfus.

Wiifil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

1. Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Eht osja saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Eht enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuesti tõuseb,
Ei tõuse enam ja.
2. Küll kõrgeft mäest jõuab
Sa üle kõndides,
Ei hawa künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt ja üle saa,
Sa wähib, ja ta alla
Siis lähed uinuma.

3. Seft majaline laula
Nii reisilaulu ja,
Ei, üksi hawa poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke tella helin
Sull' kostu surmalaul,
Ja enam weel: et tõuseb
Kord üles juurel aul.

Roorilaul:

1. Taewalik rahu, sinu poole ihkab wäsinud süda, kustumata häda, kaswata jõudu, mis meid üles tõstab tähtede poole.
2. Jumala kodu, sinu poole waatwad küsiwad silmad, igatsused hellad. Isand, oh anna tungi elustawat, tähtede poole.
3. Ülesse, süda, ära närke ära! Igawik paistab, elukoidul kumab. Kewadist rada näitab taewa tära — Jumala poole.

Omal wiifil. 9.

1. Mu elu Kristus ise,
Surm mulle kasuks ta,
Tall' annan hingefese,
Siis õndsast lahkun ma.
2. Kui süda, meel ja mõte
Kui küünal kustuwad,
Mind wõta oma kätte,
Kuis sina töotad.

3. Las' mind su külge jääda
Kui usklik lapsute,
Ja elu nõnda seada,
Et saan siit taewasje.

Roorilaul:

1. All hauas on rahu pimedas,
Kus wäsinud hinged on uinumas;
Jäi keegi õöks hingama ämaral,
Ei ärka ta ülesse koidu aal.
2. Kes kandis kord risti siin ilma peal,
See rahuga puhkab all hauas seal;
Käib maru ja möllab siin üleweel,
Ei hirmuta teda ta iial all.

Wiifil: Jeesus, õnnistegija. 161.

1. Taewa poole läheme
Kõrbest Kanaanimaale,
Wõerad maa peal oleme,
Jäädaw koht maailm ei ole.
Siin küll käime waewaga,
Ülewel on pärismaa.
2. Taewa poole waatan ma,
Olgu see mu laul ja sõna;
Sinna mõttele hoolega,
Hing, ja seda meeles kannan;
Taewa poole ihaldan,
Kuni taewa sisse saan.

Saal.

Omal wiifil. 270.

1. Jeruusalem, ja püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõit ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära ülesse.

2. Oh kallid päew, weel kallim tunnite,
Oh millal jõuad ja,
Et minu igatseja hingefese
Saats ilmast lahtuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

3. Kui ma siis wiimaks paradiiji saan,
Ja rahu paika näind,
Siis rõõmsa suuga mina kuulutan,
Mis Jeesus mulle teind,
Siis halleluuja laulan
Ma suure healega,
Siis hosianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Omal wiifil. 486.

1. Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti sinna jään.

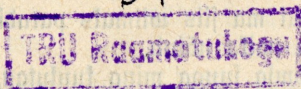
2. Walgusta, walgusta,
Päite, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wägadega
Näen su palet rõõmuga.

3. Ingli heal, ingli heal,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionise täna weel!

4. Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju oleksin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kulbseis uulitsates
Dma Jeesust kiidaksin.

5. Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsten siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

DT

281-102